

OSNOVNI SUD U PODGORICI

K. br. 06/50

Dana 14.09.2007 godine

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni, krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Šćepanović Zorana, kao predsjednika vijeća i sudija porotnika Popović Nikole i Laković Pera, kao članova vijeća, uz učešće zaplaničara Dragane Mihailović, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog Noveljić Čedomira iz Podgorice, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.5 u vezi st.1 i 2 Krivičnog zakonika, rješavajući po Optužnici ODT-a Podgorica Kt.br.889/02 od 30.12.2005 godine (činjenično preciziranoj od strane zastupnika optužbe - u završnoj riječi), nakon održanog glavnog, javnog pretresa - zaključenog dana 14.09.2007 godine (koji glavni pretres je održan u prisustvu zastupnika optužbe Vlahović Romine - zamjenika ODT-a Podgorica, zatim u prisustvu okrivljenog, te u prisustvu ovlaštenog predstavnika oštećenog društva AMD "Bečo Lazović" iz Podgorice), izrekao je dana 14.09.2007 godine (nakon tajnog vijećanja i glasanja) i Istog dana javno objavio

PRESUDU

OKRIVLJENI NOVELJIĆ ČEDOMIR, od oca Luke i majke Danice, rođen 20.05.1947 godine u Stijeni Piperskoj - Opština Podgorica (JMBG: 2005947210229), sa prebivalištem u Podgorici, Ul. Steva Boljevića br.93, Crnogorac, oženjen, otac troje djece, završio mašinski fakultet, vojsku služio 1975 godine, vodi se u evidenciji kod Uprave za odbranu u Podgorici, lošeg imovnog stanja, ranije osuđivan (presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br.568/91 od 25.12.1991 godine, zbog krivičnog djela iz čl.83 st.1 KZ RCG - izrečena uslovna osuda - 40 dana zatvora uslovno za jednu godinu)

Na osnovu čl.363 tač.3, zatim na osnovu čl.212 st.3 i čl.203 st.1 u vezi čl.199 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore

OSLOBADJA SE OD OPTUŽBE

Kojom je predstavljeno da je:

U periodu od avgusta 1996 do marta 2000 godine u Podgorici u svojstvu odgovornog lica - direktora AMD "Bečo Lazović" iz Podgorice iskorišćavanjem svog službenog položaja pribavilo sebi korist na način što je gotov novac sa računima od naplaćenih šlep usluga preuzimao od radnika Društva - vozača Mahmutović Ramadana i Vučićević Slobodana u ukupnom iznosu od 2.263,85 €, po računima i to: br. 28326 od 12.08.1996 godine u iznosu od 66,47€, br.28327 od 07.09.1996 godine u iznosu od 196,77€, br.28334 od 30.07.1998 godine u iznosu od 71,58€, br.28335 od 24.08.1998 godine u iznosu od 357,90€, br.28336 od 03.09.1998 godine u iznosu od 306,78€, br.28337 od 11.09.1998 godine u iznosu od 76,69€, br.28338 bez datuma u iznosu od 807,84€, br.28339 od 06.02.2000 godine u iznosu od 25,56€, br.92920 od 08.07.1997 godine u iznosu od 193,46€, br.91906 od 08.11.1997 godine u iznosu od 71,14€ i br.92915 od 29.06.1997 godine u iznosu od 89,65€, zatim račune nije predavao knjigovodstvu Društva radi knjiženja niti gotov novac razduživao na blagajni, već ga prisvojio i u tom iznosu pribavio sebi imovinsku korist u iznosu od 2.263,85 eura

- čime bi izvršio krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.5 u vezi st.1 i 2 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Oštećeno društvo AMD "Bečo Lazović" iz Podgorice se radi ostvarivanja imovinsko - pravnog zahtjeva upućuje na parnični postupak.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Obrazloženje

Optužnicom ODT-a Podgorica Kt.br.889/02 od 30.12.2005 godine stavljeno je na teret okrivljenom Noveljić Čedomiru da je izvršio krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.5 u vezi st.1 i 2 Krivičnog zakonika.

Zastupnik optužbe je prije davanja završnih riječi precizirala činjenični opis dispozitiva predmetnog optužnog akta, a shodno iznosima koji su predstavljani u Nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke od 28.06.2007 godine - predstavljani u eurima, pa je pri tako preciziranom optužnom aktu zastupnik optužbe u cjelosti ostala do kraja glavnog pretresa predlažući sudu - u završnoj riječi, da okrivljenog za predmetno krivično djelo oglašava krivim i osuđuje po zakonu.

Ovlašćeni predstavnik automoto društva "Bećo Lazović" iz Podgorice se u završnoj riječi u ime i za račun oštećenog preduzeća pridružio krivičnom gonjenju okrivljenog i prema istom postavio imovinsko - pravni zahtjev i to u pogledu onog iznosa koji je naznačen u Nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke.

Okrivljeni Noveljić Čedomir je u svojoj odbrani u bitnom naveo:

- da on u cjelosti osporava navode Optužnice koji mu se stavljaju na teret i da tvrdi da je o svakom centu novca koji su šleperisti ostavljali kod njega vodjena uredna evidencija, te da je svaki cent tog novca korišćen u poslovne svrhe, tj. kao obrtna sredstva za obavljanje djelatnosti;
- da je činjenica da on - okrivljeni nije od bilo kojih radnika tražio da mu predaju novac, već su oni taj novac ostavljali kod njega, a on taj novac predavao šefu računovodstva, o čemu je u računovodstvu vodjena evidencija, a budući da je u blagajni razduživan taj novac, pa s tim u vezi i tvrdi da nije tačno da je on - kako mu se to stavlja na teret, sebi pribavio imovinsku korist koja se navodi u predmetnoj Optužnici, a da njegov potpis koji je stavio na tim računima nije potpis da je on preuzimao novac koji se navodi u tim računima, već taj potpis samo potvrđuje da je on izvršio kontrolu preračuna dinarskih iznosa u valutu DM, kao i naplatu po cjenovniku, a da inače do uvođenja dvovalutnog sistema nije postojao ni jedan slučaj predaje novca u blagajni u valuti marke, a plaćanja je bilo na naplatnim mjestima kojih je bilo dva u automoto društvu;
- da misli da mu je sve ovo namješteno, te tvrdi da su i sakriveni predmetni računi od strane daktilografkinje, tj. sekretarice Popović Biserke, a da je naime kolektiv u kome je on radio faktički podijeljen na legitimni i nelegitimni dio tj. legitimni gdje on - okrivljeni pripada i nelegitimni koji je učinio sve da se legitimni dio izbači, a da o prednjem svjedoči Rješenje Privrednog suda P.br.34/03 kojim je u njegovu korist određena privremena mjera, a koja privremena mjera do današnjeg dana nije izvršena, što je kako kaže presedan u sudskoj praksi, a da je on - okrivljeni predmetnu firmu izgrađivao i za današnje uslove sagradio do najvećeg nivoa a da je "oni" razgrađuju, o čemu svjedoči i Medjunarodno priznanje, tj. prestižna nagrada sa kojom se svaka firma, pa i svetskog nivoa, može ponositi, a da se u konkretnom slučaju radi o nagradi iz 2000 godine.

Okrivljeni je u završnoj riječi u bitnom naveo: da su tokom glavne rasprave pobijene sve tvrdnje koje mu se stavljaju na teret te da izvedeni dokazi upućuju na neosnovanost optužbe, te da svjedoče o njegovoj apsolutnoj nevinosti a da je ono što su saslušani svjedoci na glavnom pretresu rekli, sa izuzetkom bračnog para Popović, samo potvrda da je on - okrivljeni sve što je radio, radio sasvim javno, u skladu sa važećim propisima i po pravilima, odnosno sa svim atributima dobrog i savjesnog privrednika; da je on - okrivljeni od samog dolaska u firmu - od polovine 1993 godine, radio u skladu sa važećim zakonskim propisima i u skladu sa Statutom društva shodno kojem je imao ovlaštenje da između ostalog rukovodi službom pomoći na putu, odnosno auto - šlep službom, koja je bila pod direktnom i neposrednom ingerencijom rukovodioca društva, tj. njega kao direktora; da i sam sadržaj predmetnog vještačenja vještaka finansijske struke Milenka Popovića ide u prilog odsustva njegove odgovornosti - odgovornosti okrivljenog; da što se tiče spornih računa iz predmetne Optužnice, on - okrivljeni je sa njima postupao isto kao i prethodni rukovodioci, samo sa jednom "malom" razlikom, a to je da je on - okrivljeni za razliku od njih taj novac predavao blagajni firme zajedno sa ovjerenim računom, a da oni to nisu uradili, o čemu se

na saslušanju izjasnila i šefica računovodstva - gospodja Milijana Bošković; da je njegov potpis na računu koji je, uglavnom bio potpisan drugom bojom, uglavnom crvenom bojom, značio samo kontrolu obraduna učinjene usluge, obzirom da se radilo o vremenu enormne inflacije, gdje se devalvacija dinarske valute mijenjala iz dana u dan, a da ne kaže iz sata u sat i gdje cjenovnik u stranoj valuti javno nije bio dozvoljen; da o računima naplaćenim u stranoj valuti od strane vozača auto šlep vozila postoji višestruka detaljna i nepobitna dokumentacija, a kao prvo to je račun ovjeren od njegove strane, kao odgovornog lica i neposrednog rukovodilca auto šlep službe, pa pretpostavlja da su taj dokumenat podnosioci krivične prijave uništili kako bi dokazali da račun nije predat blagajni firme, zaboravljajući pri tom da su sa tih računa fotokopirali materijal priložen uz krivičnu prijavu, a što je u svom vještačenju konstatovao i predmetni vještak finansijske struke. Nadalje tu je i blagajnička knjiga koju u svom svjedočenju pominje šefica računovodstva za koju knjigu takodje pretpostavlja da su je podnosioci krivične prijave uništili prilikom nasilnog obijanja radnih prostorija u firmu, a što je takodje konstatovao predmetni vještak finansijske struke. Osim toga svaki cent novca je utrošan na popravku vozila, i to kako vozila koja su došla na popravku, tako i vozila iz njihovog voznog parka, a gdje se misli na nabavku rezervnih djelova koji se zbog svojih karakteristika nisu mogli nabaviti u regularnim trgovinama, a da je osim toga uložen novac - značajna sredstva za modernizaciju kompjuterskog sistema. Tvrdi da je podnošenje krivične prijave protiv njega samo reakcija na njegov rad i na mjere koje je preduzeo u cilju izgradnje firme i opravdanja povjerenja koje mu je ukazano, te reakcija na prijave koje je on podnosio protiv pojedinih lica u firmi koji su zloupotrebljavali službeni položaj i sa novcem i dokumentacijom postupali protivzakonito.

Radi provjere navoda odbrane okrivljenog, pa samim tim i rasvjetljenja ove krivično - pravne stvari, Sud je u dokaznom postupku proveo s l e d e e dokaze:

- saslušao ovlaštenog predstavnika automotodruštva "Bećo Lazović" iz Podgorice - Vujačić Čedomiru V.D. izvršnog direktora;
- saslušao svjedoka Popović Biserku;
- saslušao svjedoka Popović Sergija;
- saslušao svjedoka Mijajlović Branka;
- saslušao svjedoka Mahmutović Ramadana;
- saslušao svjedoka Bošković Milijanu;
- saslušao svjedoka Vulićević Slobodana;

izvršilo uvid u fotokopije računa AMD "Bećo Lazović" i to: br.28326 od 12.08.1996 godine, o izvršenim uslugama Čuković Boru; br.28327 od 07.09.1996 godine o izvršenim uslugama za stranku srpskog jedinstva iz Beograda; br.28334 od 30.07.1998 godine o izvršenim uslugama Adžić Nadi; br.28335 od 24.08.1998 godine o izvršenim uslugama pravnom licu "Čanda" iz Beograda; br.28336 od 03.09.1998 godine o izvršenim uslugama Dejanu Arsenijeviću iz Čačka; br.28337 od 11.09.1998 godine o izvršenim uslugama Stamatović Draganu iz Nikšića; br.28338 bez datuma o izvršenim uslugama za pravno lice "CRS" iz Podgorice; br.28339 od 06.02.2000 godine o izvršenim uslugama Vujović Božidaru iz Podgorice;

- izvršilo uvid u obračun AMD "Bećo Lazović" Podgorica br.266 od 02.08.2000 godine;
- pročitao zapisnik o radu predstavnika državnog arhiva Crne Gore - arhivskog odjeljenja Podgorica i komisije za popis registraturskog materijala AMD "Bećo Lazović" sačinjen 09.11.2000 godine, sa odlukom AMD "Bećo Lazović" br.230/2000 od 09.11.2000 godine o uništenju "bezvrijednog" registraturskog materijala i spisima državnog arhiva u prilogu navedenih spisa;
- pročitao izvještaj komisije za popis gotovine u blagajni AMD "Bećo Lazović" na dan 02.04.2001 godine;

- pročitao izvještaj komisije za popis gotovine u blagajni auto škole "Semafor" AMD "Bećo Lazović" na dan 25.04.2001 godine;
- izvršio uvid u račune AMD "Bećo Lazović" o pruženim uslugama drugim fizičkim i pravnim licima;
- pročitao nalog AMD "Bećo Lazović" za knjiženje br.410 bez datuma sa spiskom ostvarenih prihoda za Noveljčić Đedomira;
- pročitao kumulativni - konačni obračun poreskog odveznika AMD "Bećo Lazović" na dan 31.12.2000 godine, te na dan 31.12.2001 godine;
- pročitao pregled AMD "Bećo Lazović" za korekciju plata za 2000 godinu;
- pročitao spisak radnika za isplatu ličnih dohodaka za 09.2000 godine od 31.10.2000 godine, za 10.2000 godine od 28.11.2000 godine, za 11.2000 godine od 27.12.2000 godine i za 12.2000 godine od 29.01.2001 godine;
- pročitao Rješenje Direkcije javnih prihoda - Finansijske policije - odeljenja za neposrednu kontrolu Podgorica br.03/2-3-951/01-1 od 23.05.2001 godine;
- pročitao pregled za korekciju plata za 09. mjesec 1999 i za 12 mjesec 1999 godine;
- pročitao Rješenje direktcije javnih prihoda - filijala Podgorica PP. br.211/01 od 29.08.2001 godine;
- izvršio uvid u pojedinačni kolektivni ugovor o radnim odnosima, disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti zaposlenih u sistemu AMSCG br.02-549/1 od 23.10.1998 godine;
- pročitao Informaciju Inspekcije rada Podgorica br.07-1-769/1 od 12.07.2001 godine sa Rješenjem isti broj i datum i Rješenjem br. Up - 07-1-387 od 20.05.2002 godine;
- pročitao Izvod iz KE Uprave policije Crne Gore - CB Podgorica br.19-245/06-1947/2-294 od 09.02.2006 godine i
- pročitao Nalaz i mišljenje sudskog vještaka finansijske struke Popović Milenka od 28.06.2007 godine, kao i Nalaze i mišljenja istog vještaka, koji se odnose na prethodna vještačenja ovog vještaka - za potrebe iste krivično - pravne stvari, koja vještačenja egzistiraju u spisima ovog krivičnog predmeta.

Cijeneći navode optužbe, odbrane, te sve provedene dokaze, kako pojedinačno tako i u svojoj uzajamnoj povezanosti, Sud je našao da nijesu dokazani činjenični navodi predmetnog optužnog akta, pa s tim u vezi Sud nalazi da nije dokazano izvršenje predmetnog krivičnog djela, sa kog razloga je Sud okrivljenog, primjenom čl.363 tač.3 Zakonika o krivičnom postupku oslobodio od optužbe.

Na prednje upućuju razlozi koji s l l j e d e:

Krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.5 u vezi st.1 i 2 Krivičnog zakonika, čini ono odgovorno lice u privrednom društvu..., koje u namjeri da sebi... pribavi korist... , iskoristi svoj službeni položaj... i na taj način pribavi protivpravnu imovinsku korist.

Polazeći od prednje naznačenog krivičnog djela, zastupnik optužbe je optužnim aktom okrivljenom Noveljčić Đedomiru stavio na teret da je "U periodu od avgusta 1996 do marta 2000 godine u Podgorici u svojstvu odgovornog lica - direktora AMD "Bećo Lazović" iz Podgorice iskorišćavanjem svog službenog položaja pribavilo sebi korist na način što je gotov novac sa računima od naplaćenih šlep usluga preuzimao od radnika Društva - vozača Mahmutović Ramadana i Vučićević Slobodana u ukupnom iznosu od 2.263,85 €, po računima i to: br. 28326 od 12.08.1996 godine u iznosu od 66,47€, br.28327 od 07.09.1996 godine u iznosu od 196,77€, br.28334 od

10.07.1998 godine u iznosu od 71,58€, br.28335 od 24.08.1998 godine u iznosu od 357,90€, br.28336 od 03.09.1998 godine u iznosu od 306,78€, br.28337 od 11.09.1998 godine u iznosu od 76,69€, br.28338 bez datuma u iznosu od 107,84€, br.28339 od 06.02.2000 godine u iznosu od 25,56€, br.92920 od 08.07.1997 godine u iznosu od 193,40€, br.91906 od 08.11.1997 godine u iznosu od 71,14€ i br.92915 od 29.06.1997 godine u iznosu od 89,65€, zatim računice nije predavao knjigovodstvu Društva radi knjiženja niti gotov novac razduživao na blagajni, već ga prisvojio i u tom iznosu pribavio sebi imovinsku korist u iznosu od 2.263,85 eura"

Imajući u vidu činjenicu da je shodno "načelu optužbe - akuzatornosti" Sud vezan činjeničnim opisom djela, ovaj Sud je imao za obavezu da tokom postupka prevashodno utvrdi: da li je upravo okrivljeni Noveljić Čedomir preuzeo prednje naznačene radnje, tj. da li je upravo okrivljeni u predmetnom periodu pribavio sebi prednje naznačenu imovinsku korist?

Prednje naznačeno pitanje tim prije dobija na značaju kada se ima u vidu činjenica da zakon za krivičnu odgovornost nekog lica za ovo konkretno krivično djelo zahtijeva umišljaj koji obuhvata svijest tog lica da zloupotrebom položaja pribavlja sebi protivpravnu imovinsku korist, te kada se ima u vidu činjenica da je zloupotreba službenog položaja krivično djelo samo kada se vrši u namjeri pribavljanja za sebe protivpravne imovinske koristi (svakako da ovo krivično djelo postoji i kada se zloupotreba službenog položaja vrši i u namjeri pribavljanja za drugog protivpravne imovinske koristi, ali imajući u vidu ono što se okrivljenom Noveljić Čedomiru stavlja na teret, u konkretnom slučaju je bilo bitno utvrditi da li je postojala namjera da za sebe pribavi protivpravnu imovinsku korist, budući da se okrivljenom upravo to optužbom i stavlja na teret).

U traženju odgovora na prednje naznačeno pitanje ovaj Sud je imao u vidu sve provedene dokaze, pa se u vezi sa sadržajem provedenih dokaza nameću s l e d e ć i zaključci - utvrdjenja:

- da nije sporno da je okrivljeni Noveljić Čedomir preuzimao gotov novac sa računima od naplaćenih šlep usluga, tj. isto preuzimao od radnika Društva - vozača Mahmutović Ramadana i Vulićević Slobodana, jer je i sam okrivljeni u svojoj odbrani izričito naveo: "nije sporno da sam ja od Mahmutović Ramadana i Vulićević Slobodana preuzimao novac koji mi se stavlja na teret po predmetnim računima", ali je sporno da li je okrivljeni taj novac prisvajao za sebe, budući da je isti iznio tvrdnju, tj. izričito naveo: "tvrdim da nije tačno da sam ja taj novac prisvajao za sebe i u tom iznosu pribavio sebi imovinsku korist već je taj novac korišten u obrtna sredstva i za plaćanje usluga drugim licima koja su u sklopu ukupne opravke čiji smo mi bili nosioci, učestvovala";
- da i iskazi svjedoka Mahmutović Ramadana i Vulićević Slobodana takodje upućuju na zaključak da su isti predavali Noveljić Čedomiru - direktoru novac koji je naplaćivan od šlep usluga, a svjedok Vulićević Slobodan je i naveo da je takva praksa bila i ranije tj. i prije nego što je za direktora došao Noveljić Čedomir, ali su ova dva svjedoka istovremeno naveli u koje sve svrhe je korišten novac koji su predavali Noveljić Čedomiru, tj. naveli situacije u kojima je trebalo finansirati opravku kamiona, boraviti u inostranstvu zbog službenih obaveza - pa čak i u dužem vremenskom periodu i slično, a svjedok Mahmutović Ramadan je izričito izjavio da je okrivljeni Noveljić Čedomir, javno a ne tajno, od njega preuzimao predmetni novac, a ovaj svjedok je takodje izričito naveo da je okrivljeni od njega preuzimao novac uz potpisivanje svih primjeraka računa, a za sebe je okrivljeni zadržavao prvi primjerak računa i uz isti uzimao novac, a ostali primjerci računa su činili sastavni dio knjige - blokova računa, s tim što on ne zna šta je okrivljeni dalje radio sa blokovima računa;
- da se i iz iskaza svjedoka Popović Biserke i Popović Sergija, kao uostalom i iz iskaza ovlašćenog predstavnika automoto društva "Bećo Lazović" takodje utvrđuje, tj. čini nespornim zaključak da je okrivljeni Noveljić Čedomir preuzimao novac koji je naplaćivan od šlep usluga, tj. isti preuzimao od radnika Društva Mahmutović Ramadana i Vulićević Slobodana, tako da u prednjim pravcima i nije bilo spornih momenata, jer na prednje upućuje ne samo odbrana okrivljenog, već i iskazi prednje naznačenih svjedoka, budući da iskazi svih saslušanih svjedoka idu u tim pravcima, osim iskaza svjedoka Mijajlović Branka, koji je u svom iskazu izričito naveo da je on u odnosno vrijeme bio šef servisne radionice, tako da se ne može izjasniti na okolnosti koje predstavljaju predmet njegovog svjedočenja, jer on, kako kaže, nije imao nikakav kontakt sa predmetnim

računima, a to mu nije bilo ni u opisu njegovog posla, što i upućuje na zaključak da njegov iskaz ima ograničenu dokaznu snagu, tj. ograničene mogućnosti u pravcu utvrđivanja spornih pravno-relevantnih činjenica;

• da je tokom postupka kao sporno trebalo utvrditi da li je predmetni novac razduživan na blagajni te da li su računi predavati u knjigovodstvo Društva, pa je s tim u vezi, ovaj Sud kao ključnog svjedoka saslušao Bošković Milijanu, koja je u odnosno vrijeme bila šef računovodstva u navedenom preduzeću, koja je u ovom iskazu izričito navela: da je ona u odnosno vrijeme bila šef računovodstva u preduzeću automoto društvo "Bečo Lazović" u Podgorici, te da joj je poznato, kada su u pitanju iznosi u DM, da su ti računi evidentirani kroz poseban blagajnički izvještaj, da se ne bi miješali sa dinarskim iznosima; da je ona u odredjenim periodima bila odsutna sa posla pa kada bi se vratila ona bi u kancelariji kod direktora Noveljić Čedomira zaticala novac u računima, tj. presavijene račune i u tim računima novac, nakon čega bi ona taj novac prebrojala, provjerila da li se slaže sa iznosima koji su naznačeni u računima šleperista, a kasnije bi taj novac korišten za finansiranje raznih potreba koje su postojale u njihovom preduzeću; da je činjenica da su svi računi i svi novčani iznosi na koje su ti računi glasili evidentirani u deviznoj blagajni, tako da je postojala ulazna i izlazna evidencija, a nakon izvršenih svih transakcija, ona - svjedok bi tu knjigu evidencije predavala direktoru Noveljić Čedomiru tj. ta knjiga bi ostajala kod njega - u njegovu kancelariju, s tim što ona ne zna šta je sad sa tom knjigom jer su oni 2002 godine nasilno istjerani iz preduzeća, tako da ne zna da li je ta evidencija uništena; da kada su u pitanju dinarski iznosi, tj. novac u dinarima koji je preuziman od šleperista taj novac je preuziman od strane Popović Sergeja - magacionera koji je taj novac preuzimao od šleperista i donosio ga u računovodstvo, tako da su dinarski iznosi i računi koji su glasili na te iznose evidentirani po redovnoj proceduri tj. evidentirani su kroz blagajnu; da je do dolaska okrivljenog Noveljić Čedomira na mjesto direktora - rukovodioca automoto društva bio Vuljačić Čedomir - sadašnji ovlašćeni predstavnik automoto društva, za kojeg joj je poznata činjenica da je 1992 godine, u preduzeću "Vektra" kupio vozilo marke Pežo, bez njenog znanja, koje vozilo je plaćeno sredstvima iz računovodstva, a kasnije je to vozilo registrovano na njegovo ime, tako da joj je poznato da je upravo sadašnji ovlašćeni predstavnik automoto društva svojevremeno izvršilo pronevjeru, zbog čega ga je smijenio upravni odbor automoto društva "Bečo Lazović" na čelu sa gospodinom Gojkom Jankovićom - predsjednikom upravnog odbora;

• da se iz Nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Popović Milenka od 05.06.2003 godine utvrđuje da na zahtjev predmetnog sudskog vještaka, da mu se dostavi na uvid - knjiga - blok računa u koju je trebao da se nalazi treći primjerak računa koji ostaje u knjizi - bloku kod izdavaoca računa, od prisutnih u automoto društvu mu je navedeno da tih knjiga - blokova nema te da su se knjige - blokovi nalazile u kancelariji direktora koja je obijena odnosno otključana od strane tri radnika društva, te da se ne zna da li su te knjige nestale prije nego što je kancelarija bila otvorena od strane tri radnika ili poslije toga; da su svi predmetni računi ovjereni od strane ovlašćenog lica - direktora Čedomira Noveljića, a da se potpis Čedomira Noveljića na tim računima ne može smatrati kao potpis lica koje je po tim računima preuzelo gotovinu koju su od stranaka naplatili izvršioци usluga, već su ti potpisi ustvari potpisi ovlašćenog lica koje ovjerava račune za izvršene usluge;

• da se originalni računi po navodima ovlašćenog predstavnika automoto društva "Bečo Lazović" iz Podgorice, ne nalaze više u njihovom posjedu, jer su iste iskopirali i predali u fotokopiji uz krivičnu prijavu, a originale tih računa su navodno vratili okrivljenom, kojim navodima ovlašćenog predstavnika navedenog društva se okrivljeni usprotivio, tvrdeći da ti navodi nisu tačni, nakon čega je i sam ovlašćeni predstavnik izričito izjavio da on nije bio ovlašćeni predstavnik u vrijeme kada su fotokopirani ti računi, tako da ne zna ko je to kopirao, te da samim tim i ne može sa sigurnošću da tvrdi kome su ti računi vraćeni, ali da ih u svakom slučaju nema sada u automoto društvu "Bečo Lazović" u Podgorici.

Osim prednjih dokaza, ovaj Sud je cijenio i druge provedene dokaze, ali kako isti nijesu relevantni u pravcu pružanja odgovora na ono što se u postupku pojavilo kao sporno, to Sud te dokaze i nije detaljnije analizirao, budući da se u relevantnim pravcima, tj. pravcima koji su odlučni za rasvjetljenje konkretne krivično - pravne stvari, njihov sadržaj pokazuje bespredmetnim, a s obzirom da se sadržaj tih dokaza ne odnosi na činjenični opis djela koje se optužbom stavlja na teret okrivljenom Noveljić Čedomiru, tj. ne odnosi na sporni dio činjeničnog opisa.

Imajući u vidu sve prednje, evidentno je da ne može biti riječi o dokazanosti svih činjeničnih navoda prednje optužnog akta, a prije svega ne može biti govora o dokazanosti navoda optužnog akta u pravcu optuživanja i okrivljeni Novelić Čedomir u odnosnom periodu preuzeti novac prisvajao za sebe i na taj način pribavio sebi pravu pravnu imovinsku korist, a to je upravo ono što je u konkretnom slučaju - za postojanje predmetnog krivičnog djela, najbitnije i presudno bilo utvrditi, a budući da bez dokazanosti tih optužnih aspekata nema ni svih elemenata bića predmetnog krivičnog djela.

Naime, optužba u tom dijelu prevashodno biva demantovana iskazom svjedoka Bošković Milijane - šefa računovodstva u navedenom Društvu, čiji je iskaz prednje detaljno analiziran, a čijem iskazu ovaj Sud nije imao razloga da ne povjeruje, budući da je ocijenjen logičnim, istinitim i neprotivurječnim, a osim toga nije ni demantovan ni iskazima drugih svjedoka, osim što su pojedini svjedoci (čiji su iskazi subjektivni - zbog svega što je izazvano evidentno interesnim razlozima, odnosno razlozima pripadanja konfrontiranim stranama u navedenom društvu) na prilično nepouzdan i na pretpostavkama zasnovan način iznosili tvrdnje iza kojih ne stoje valjani i za ovaj - krivični postupak, pouzdani dokazi.

Osim toga i sam okrivljeni je u svojoj odbrani izričito naveo da je i podnošenje krivične prijave protiv njega reakcija na prijave koje je on podnosio protiv pojedinih lica u firmi koji su, po njegovim navodima, zloupotrebljavali službeni položaj i sa novcem i dokumentacijom postupali protivzakonito, kojim navodima okrivljenog ovaj Sud nije pridavao neki poseban značaj, budući da se u ovom krivičnom postupku ne sudi tim licima, već upravo okrivljenom, ali i ti navodi okrivljenog, u sadejstvu sa mnogim drugim navodima - navodima i pojedinih svjedoka odražavaju opšti utisak o poremećenosti odnosa na odredjenim relacijama, što sa svoje strane može imati za posledicu i neobjektivnost - pristrasnost pojedinih iskaza.

Takodje, treba imati u vidu i činjenicu da i samo prednje analizirano vještačenje finansijske struke u znatnom dijelu ide u prilog odbrani okrivljenog, kao i činjenica da sada u navedenom Društvu, kao u ostalom i u vrijeme vještačenja nije bilo i nema originala predmetnih računa i blokova računa, pa se postavlja pitanje šta je sa istima bilo i koji interesi su bili presudni za naknadni nestanak, ako su već bili u posjedu onih koji su ih iskopirali i fotokopije priložili uz krivičnu prijavu, pa nije logično vjerovati da su ta ista lica nakon kopiranja originale tih računa vratili okrivljenom, a posebno kada se ima u vidu činjenica da se ne zna da li su te knjige nestale prije nego što je kancelarija bila otvorena od strane tri radnika ili poslije toga (što se u ostalom navodi i u predmetnom vještačenju finansijske struke).

U svakom slučaju kod prednjih utvrdjenja ne može biti riječi o dokazanosti prednje naznačenih elemenata predmetnog krivičnog djela, te s tim u vezi ne može biti riječi ni o dokazanosti prednje naznačenog kvaliteta umišljaja, neophodnog za krivičnu odgovornost nekog lica za ovo konkretno krivično djelo, pa se kod takvog stanja stvari i postavlja pitanje: na temelju čega optužba optužuje okrivljenog Novelić Čedomira da je predmetni novac prisvajao za sebe i na taj način sebi pribavio protivpravnu imovinsku korist?

Osim toga, treba imati u vidu i činjenicu da su predmetni svjedoci - vozači Mahmutović Ramadan i Vulićević Slobodan u svojim iskazima izričito naveli kako im je direktor Novelić Čedomir obezbjeđivao novac neophodan za servisiranje vozila, putne troškove, troškove boravka u inostranstvu - pa čak i u dužim vremenskim periodima, zbog službenih obaveza, pa se nadalje postavlja sledeće logično pitanje: Kojim novcem, ako ne novcem od naplaćenih šlep usluga su sve te obaveze finansirane, te kako se s tim u vezi može nesporno tvrditi da je okrivljeni Novelić Čedomir predmetni novac prisvajao za sebe, pa ukoliko eventualno i jeste koji su to dokazi koji dokazuju tačan iznos prisvojenog novca, jer i da je čak dokazano da je bilo prisvajanja novca za sebe, ne može u konkretnom slučaju biti riječi o postojanju dokaza iz kojih bi se utvrdilo tačan iznos prisvojenog novca, a budući da je čak i dokazano - što svakako nije da predmetni novac nije razduživan u blagajni, što bi svakako bile nepravilnosti, to ne bi moglo po automatizmu voditi pouzdanom zaključku - neophodnom za osudujuću presudu, da je okrivljeni cjelokupan novac ili pak jedan njegov dio prisvojio za sebe, već bi se samo moglo eventualno govoriti o pretpostavkama, možda čak i logičnim, odnosno više ili manje logičnim, odnosno koliko logičnim u jednom toliko više ili manje logičnim u drugom pravcu, ali se ipak ne bi moglo govoriti o postojanju dokaza u tim pravcima, a imajući u vidu sve prednje iznijeto, tj. sadržaj utvrdjenja koja proizilaze iz relevantnih dokaza.

Dovodeći u logičnu vezu sve naprijed provedene dokaze i zahvaljujući istima utvrđene činjenice, te dovodeći prednje u vezu sa činjeničnim opisom krivičnog djela iz optužnog akta, Sud je našao da nije dokazano da je okrivljeni Novelić Čedomir izvršio predmetno krivično djelo, zbog čega je Sud okrivljenog i oslobodio od optužbe, nalazeći uporište i u odredbi čl.3 st.3 Zakonika o krivičnom postupku, shodno kojoj "sumnju o postojanju činjenica koja čini obilježje krivičnog djela ili od koje zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, Sud rješava na način koji je povoljniji za okrivljenog".

U vezi sa prednjim, ovaj Sud je našao da okrivljenog Novelić Čedomira treba osloboditi od predmetne optužbe i te primjenom odredbi čl.363 tač.3 Zakonika o krivičnom postupku, jer nije dokazano da je okrivljeni izvršio predmetno krivično djelo - činjenično predstavljeno optužnim aktom, a kod nepostojanja predmetnog činjeničnog supstrata ne može biti ni govora o dokazanosti izvršenja predmetnog krivičnog djela.

Tim prije kada se ima u vidu i činjenica da osnov za osudjujuću presudu može biti samo u slučaju da su provedenim dokazima potvrđeni činjenični navodi optužnog akta, tj. da su potvrđeni upravo predmetni činjenični navodi stavljeni na teret okrivljenom te da su isti potvrđeni zahvaljujući nesumnjivo utvrđenim i međusobno čvrsto i logički povezanim činjenicama, koje sa punom sigurnošću upućuju na jedini mogući zaključak da je upravo okrivljeni izvršio predmetne radnje, te da se provedenim dokazima isključuje svaka druga mogućnost, a da u slučaju sumnje krivično - pravnu stvar treba riješiti na način koji je povoljniji za okrivljenog.

Ovaj Sud je polazeći od odredbi čl.203 st.1 u vezi čl.199 Zakonika o krivičnom postupku odlučio da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava Suda, a na osnovu čl.212 st.3 Zakonika o krivičnom postupku ovaj Sud je oštećeno društvo AMD "Bećo Lazović" iz Podgorice radi ostvarivanja imovinsko - pravnog zahtjeva uputio na pamični postupak.

Sa izloženih razloga, a primjenom svih prednje naznačenih zakonskih odredbi, odlučeno je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR
Dragana Mihalović s.r

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA
Zoran Šćepanović s.r

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba
Višem sudu u Podgorici, a preko ovog Suda,
u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostavljanja
prepisa presude.

ZTO: Dragana Mihalović
Dragana Mihalović